

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÚTCZA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCZA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DÍJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árlengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Egy új párt.

Sokféle párt van hazánkban, van városunkban is, melyek mind más elveket vallva, más úton járva, más eszközöket választva törekednek a közös cél, a haza boldogságának elérésére.

A politikai harcok heves küzdelmeiben felismerhetjük e pártokat, s ha ezt téve megismerjük vallott elveiket, átlátjuk az ezen elv mögött rejlő titkos óhajokat, szándékokat, fájdalommal kell kimondanunk, hogy e pártok fegyelmezett és erős osztályokban harcolnak ugyan a magas politikának a nép előtt felfedezetlen ismeretlen terén, de a nemzetnek valódi realis érdekeit — tisztelet a kivételeknek — igen csekély figyelemben részesítik, avagy figyelmen kívül hagyják.

Nem alkotnak nálunk pártokat a földmívelés-, ipar- és kereskedelem életbevágó fontos érdekei, hanem a diplomácia, a magas politika vagy a párt-szenvedély.

Pedig az ilyen meddő politizálásnak igen kevés haszna van, sőt kára annyiban, hogy elvonja az embereket a komoly eszmék országából az utopiák ködös régiójába.

Szükséges lenne azért, szükséges lenne különösen városunkban, egy oly párt, melynek nem az lenne célja, hogy az ellenséges elvek harcában keresse a győzelmeket, hanem a mely kibékíti ezen ellenséges elveket, a közös érdek, közös cél zászlója alá gyűjtve azokat.

Ne a magas politikában keressük az üdvöt és boldogulást, hanem városunk realis érdekeinek előmozdításában.

Alakítsunk egy oly pártot, mely ily irányban működjék.

Könnyű szerrel tehetjük ezt, mert a mint kifizízi valaki a zászlót, melyen

városunk érdeke lesz a jelszó, mint egy ember fog egész közönségünk az alá sorakozni.

Azért tűzzük ki azt a zászlót!

Nagy számú intelligenciánk, szakavatott hivatalnokaink és tanáraink, minden jó iránt fogékony gazdáink együtt és egyszerre legyenek a kezdeményezők.

Lépjenek ezen elemek szoros szövetségre egymással, alakítsanak egy közösti társas együletet, mely kezdeményezne, cselekednék és ellenőrizne.

Van ily együletre elég példa.

Ott van a „Fővárosi egyület“, mely csak nem rég alakulva, a társadalom minden művelt elemét tagjai közé számítva, már is áldásos nyomokat hagyott maga után a főváros történetében.

Miért ne alakítanánk mi is egy ilyen „városi együletet“, melynek feladata lenne városunk igaz érdekeit kikutatni, fölismerni, a haladást szellemi és gazdasági téren elősegíteni, s közügyeinkre élénk és hasznos befolyással lenni.

Ezen együletnek létesülése annál könnyebb most, mert városunk élén oly férfi áll, ki lelkesül közönségünk javáért, s kit megszoktunk mindig a valódi józan haladás útján látni, s ki — azt hisszük — ez ügyben is vezéerként fog előjárni.

Reméljük, hogy szavunk nem fog a pusztában elhangzani, annál inkább, mert mindenki, ki városunk érdekeit igazán szívén hordja, elvben már úgy is tagja e még meg nem alakult és mégis létező pártnak.

Sok a tennivaló, szedjük össze erőinket!

Az iskolaév elején.

Pár nap óta különös élénkség lepte el utcáinkat. Azok a vándormadarak, a melyek

nyárderékon kelnek útra s ősztájon térnek vissza, jöttek meg hozzánk. Csoportonként, rajonként látni őket egyik-másikat a gondos szüle vezetése alatt az utcákon s még inkább iskoláink előtt. Igazán, örvendetes jelenségnek vehetnők, hogy mily nagy mértékben törekszik népünk a művelődés, a tudomány után, ha egy dissonáló hang el nem rontaná a szép összhangot, ha egy, a jövőbe tekintő gondolat a kellő s előre mondhatjuk, nagyon alacsony fokra nem szállítaná a nagy örömet. Ez dissonáló hang, ez aggasztó gondolat: hová tesszük e sok tudóst? S e kérdés méltán kelthet aggodalmat. Megmondjuk, miért.

A figyelmes, körültekintő szemnek bizonyára feltűnhetett, mily óriási mértékben lepte el mostanság a szülők a tanítást láza. Nem csupán a jobbmódúakat, mint a kik anyagi viszonyaiknál fogva első sorban képesek a tanítás kétségbevonhatatlanul nehéz terheivel megküzdeni, nem csupán a művelt, képzett osztályokat, mint a kiknél meg vagyunk szokva, hogy a kiképzetés apáról fiúra szálljon, — megvan ez a ház a szegényebb, a kevésbé intelligens néposztályoknál is. Szegény apa, szegény anya éjt, napot összeszede, töri magát, dolgozik, hogy fiait tarthassa, esetleg még tán tartáspénzzel ellássa, csak hogy a fiúból — „úr“ legyen. Ez a tulajdonképpeni ok, a végső gondolat, hogy úr legyen. Mindenesetre szomorú jelenség magában véve is, mert azt bizonyítja, hogy még mindig ázsiai faj vagyunk, a kik szeretünk henyélni, persze azok nézete szerint, a kik azt hiszik, hogy az „úr“ nem dolgozik, a kiknél a szellemi munka henyélés.

De jó. Törekedjünk mindig nagyobb után, helyes. De az előrelátásnak körül is kell néznie, hova törekszik. S mit találunk?

Évek óta folyton halljuk, hogy mint nő, mint szaporodik végzett embereink száma, hogy minden pálya annyira túl van terhelve, hogy már alig képes embereink kenyeret adni. Ezzel együtt, hogy mint vállalkoznak

derék, művelt, képzett emberek olyan állásra, melyhez mindaz nem szükséges, s ép ez által mint súlyos napról-napra ez állás tekintélye. S a panasz jogosult, mert úgy van. Nézzünk szélylyel hazánk bármely nagyobb városában, mindenütt fogunk ügyvédeket, orvosokat, tanárokat, mérnököket találni egyaránt, kiket szellemi tőkájuk eltartani nem képes.

S ime ez aggasztó körülményekkel szemben látjuk, hogy évről-évre mint növekszik azoknak száma, kik minden áron a tudományos pályákra törekednek. S ezzel egy más szomorú körülmény is van egybekötve. Az ifjúság folyton ezeket az úr-féle nézeteket hallván maga körül, az iparos, kereskedő, földmívelő-pályák iránt, hogy úgy mondjuk lenézéssel, megvetéssel viseltetik, úgy hogy megesik majd az, a minek ép megfordítva kellene történni, hogy drága pénzen keresik majd a képzett iparost, képzett kereskedőt, képzett földmívelőt. Hanem itt is csak a képzet. Mert mindezzel nem azt akartuk mondani, hogy ne tanítsassuk gyermekeinket, de tanítsassuk, végeztesünk vele 3—4 osztályt, aztán adjuk más gyakorlati életpályára. Jól gondolják meg a szülők most, az év elején, hogy mit határoznak gyermekeik sorsa felől. Ne hagyják magukat áttekintetektől félrevezettetni. Legyenek róla meggyőződve, hogy a hazának ép oly nagy, sőt nagyobb szolgálatot tesznek, hogy gyermekeiket ép oly tisztességes, gyakran még tisztességes pályára növelik, ha valamely más, nem tudományos életcélt tűznek ki velük. És hivatkozunk itt különösen a kecskeméti nép józanságára és értelmességére, mely megtudta mindig magának választani mi jó, mi nem jó, hogy nem fogja itt sem befolyásoltatni magát akármiféle tekinetektől s úgy fog gyermekei sorsáról intézkedni, hogy városunknak, hazának s ezzel együtt első sorban természetesen saját magának hasznára s javára legyen.

Tanítsassa a gimnáziumban vagy reáliskolában gyermekeit négy osztályon át s csak ha azt látja, hogy határozott nagy tehetsége

TÁRCZA

Az én nótám.

Motto: „Lekaszálták már a rétet,
Nem hagytak rajt virágot.“

Kimegyek a temetőbe
Beszélgetni veletek,
Mohos halom, zengő madár,
Szomorúfüz levelek.
Elbeszélem mi fáj nekem,
Elsírom bús énekem,
Elsírom, hogy: „Be szomorú
Ez az élet énekem!“

Ráborulok egy jeltelen,
Árván hagyott halomra...
S fent a madár vig dalával
Felel bús sóhajomra,
Piroslik a vadvirág is —
Minden csak bánt engemet,
Hej, be igaz: „A virágnak
Megtiltani nem lehet!“

Száll a felhő, hull a levél,
Pusztán marad az ága...
Be hamar elhervadt az én
Bús életem virága!
Mindem megcsalt, minden bántott,
Széttépték a lelkemet,
Csak az fáj még: Mért is szült az
Édes anyám engemet?!

Szappanos Sándor.

Az elcsereált felöltő.

— Ilonkám, kedves kis feleségecském,
néhány hétre el kell utaznom!
Mondá a szomorúságtól megnyujtott arc-
zal Borsos Ferenc fiatal kereskedő nevéhez,
a bájos Ilonkához.

De miért mondá ezt Ferenc olyan savanyú bánatos ábrázattal?

Megmondom.
Fiatal házasságok voltak.

Alig néhány napja mondhatják magukat egymásnak, alig mult el a mézesetekből pár nap, s már el kell válniok, az az átkozott fizet szétrombolá a mézesetek boldog álmait is.

Most már el lehet képzelni, hogy esik ilyenkor a válás, s meg fogjuk magyarázhatni Ferenc szomorúságát.

Midőn az ember egy perczig sem lehet el a kis feleség nélkül, midőn nem eszik egyebet, mint csókot (az igaz, hogy sovány lesz mellette), nem is képes mást még izlelni sem, mint a kis feleség csókját, egyszerre csak beüt a boldogság berkébe a válás mennydörgős mennyköve, s szétrombolja a czipra légvárakat.

Ilyen szomorú körülmények között lépünk meg a fiatal házaspárt, ott találva éppen Ferenc legbensőbb barátját, Szellő Tihamér tiszteletbeli czimzetes és díjtalan vasúti gyakornokjelöltet is.

Ferenc valóban boldog lehetett ily feleséggel és ily baráttal, és pedig annál inkább, mert Tihamér nem volt az úgynevezett „házi barátok“ közé sorolható.

Végtelen sopánkodás, keserves sóhajok, sürü könyvessepek után megnyugodott Ilonka a változhatatlanban, és minden gondját a kedves férj utazási szükségére szentelve, hol Tihamér, az önzetlen és áldozatkész barát, derékasan segítségére volt.

A csomagolás közben Ferenc órájára tekint.

— Egek, már öt óra! Nagyon kell sietnem, hogy le ne maradjak a vonatról; küldjék majd ki az állomáshoz máhámát; Isten veletek! — hadará Ferenc, s közben nagy sebbel-lobbal összecsofolva nejét, kezetszorítva Tihamér barátjával, felkap a pamlagról egy felöltőt, s mint a szél, rohan az állomás felé.

Mig Ferencet a gőzparipa nyilsebesen a főváros felé vitte, azalatt Szellő Tihamér ábrándokba merülten ült otthon, éppen az előbb jövőn haza Borsoséktól.

„Oh te kedves, kedves levelem! Hadd olvassalak át még egyszer, s azután menj, add tudtúl az angyalnak lángoló szerelmemet!“

E szenvedélyes szavak után levetett felöltője felé megy, hogy annak belső zsebéből kiviegye a levelet, s rendeltetése helyére juttassa. Mily nagy volt azonban rémülése, midőn a levél helyett egy pénztárczát talál, melyben különféle irományok s tekintélyes pénzüsszeg volt. Ráismer Ferenc tulajdonára.

Eltalálja a valót, hogy a két felöltő a nagy sietségben ki lett cserélve.

Eszenélkül kétségbeesetten rohan a nem messze lakó Borsosékhöz, magával hurcolva a szerencsétlen felöltőt is, mint a fergeteg száguld tova, letiporva, ledöntve mindent, a mi útjába került, számos nyájas oldalbaütést adva és kapva.

— Asszonyom, el vagyok veszve!

Igy szól komoran, miután a kis menyecskehez bebecsátva, előtte, mint a kétségbeesés szobra, mereven megállt.

— Az Isten szerelméért, mi történt? Egészen kétségbeest földült arcával! — kérdé ijedten Ilonka.

— Oh asszonyom, ön szemrehányásokat fog nekem tenni, átkozni fog engem, ha elbeszélem átkos hibámat.

— De hát mondja már meg, mi baja, beszéljen, ne kinozzon már értelmetlen beszédekkel!

— Jól van, megmondom; Ferenc a nagy sietségben elcsereált felöltőmet, s az enyémet vitte el. — Mondá Tihamér komor és bánatos arccal.

— Ha-ha-ha! — kacagott a kis menyecske — hát ez az egész, hát úgy sajnálja ön felöltőjét?

— Igen asszonyom, de az én felöltőmben pénztárczája helyett egy levelet fog Ferenc találni!

— Nos?

— S ezen levélben, kimondom asszonyom... én önnek szerelmet vallok!

— Ön nekem! — kiált haraggal a menyecske.

— Bocsanat asszonyom, szenvedélyem elragadtott; de most nincs ideje a magyarázatoknak, én vigasztalhatlan vagyok, számom-bánom bűnömöt, de jóvá fogok mindent tenni, rögtön utazom Ferenc után, bocsanatáért fogok könyörögni, s mivel Ferenc bizonyosan öre is fog gyanakodni, e gyanúját eloszlatom.

— Hát miért nem tette ezt már, miért jött hozzám?

— Bocsanatért esdeni!

— Megbocsátok, — mondá kacéran Ilonka, — ha mindent jóvá tesz, s máskor féken tartja szenvedélyét.

— Esküszöm, asszonyom... „

— Jól van, jól van, önök mindig esküsznek, csak menjen és utazzék.

— Tehát megbocsát?

— Meg, meg, csak menjen már, a perczek drágák.

Tihamér elrohan boldogan és megelégedve.

Mig ezek itt történtek, azalatt Ferenc szerencsésen a fővárosba érkezett, nem is

és szorgalma van a fiúnak, csakis akkor taníttassa, máskülönben nem. S ez által el lesz érve a kettős cél: nyerünk t. i. derék szakembereket, s nyerünk igen derék iparosokat, földmívelőket, kereskedőket.

Bár úgy lenne!

—ns—

A rém.

Ijesztő hírek érkeznek naponként a keletre, hogy Európát az Egyiptomban föllépő kolerajárvány fenyegeti. Ez ijesztő hírek még ijesztőbbé válnak az által, hogy arról is érkeznek hírek, mely óriási mérvben fedi a rút kórúság áldozatait? Így p. o. a Philippi szigeteken. Ho-hó tartományban két hét alatt 4450 ember halt meg koleraiban, a tartomány 235 ezer lakosa közül. Hozzájárul ehhez, hogy hírek érkeztek arra nézve is, mikép a rémes betegség nemcsak Egyiptomban, a Philippi szigeteken, hanem Kelet-Indiában, Algírban, Marokkóban, Törökországban, sőt Varsóban is dúl már.

A vész hírek alapossága mellett bizonyít, hogy a nemzetközi egészségügyi bizottság óvintézkedéseket tett. Vesztezárt rendelt el árukra utasokra egyirányt, s ha mindezekhez hozzávesszük, hogy a szeptemberi mohamedán ünnepek alkalmával megkezdődnek a nagy muzulmán zarándoklások Mekkába, Medinába, melyek mindig veszedelmesek Európa lakosságára annyiban, hogy az Ázsiában honos ragályos betegségek általa behurcoltatnak, továbbá, hogy Monarchiánk által subvencionált Lloyd hajózási társulat szoros összeköttetésben, üzleti érintkezésben áll folyvást nemcsak Egyiptommal, hanem Kelet-Indiával is, ha az érkező hírek legnagyobb részét újságírói túlárszámra vesszük is, nem alapelkülű az aggodalom, mely innét mindnyájunk keblében kelhet, mert több mint valószínű, hogy a járványt hozzánk is elhurcolhatják. Elhurcolhatják pedig annyiaval könnyebben, mert Egyiptomban a háborúban álló felek egymás elleni műveletei folytán vízhiány, melegség, nagyban elősegítik a járvány terjedését, s legujjabban a táviró olyan híreket hoz, hogy az angol sereg vezetői a nemzetközi egészségügyi bizottság által tett óvintézkedéseket semmibe sem veszik.

Ha tehát nem alapelkülű az aggodalom, kötelessége a hírlapoknak alkalmas időben figyelmeztetni... „ne quid res publica detrimenti caspiat.”

Mikor a vész még nemcsak az ország, de mondhatjuk talán, hogy világrészünk határain is kívül dúl, a monarchia közös és hazánk országos kormányának kötelessége körültekintőleg eljárni, az általános óvintézkedések megtételéről gondoskodni, s valóban mi nem azért szólalunk fel, hogy kormányunkat kötelessége teljesítésére nógassuk.

Cikkünk helyi érdeket érint, a helyhatóságot van hivatva éberségre inteni.

A jövődőlgetés nem kényerünk, de a múltból, mely a jövődőlgetésnek mondatik, azt olvassuk, hogy városunkat, ha az ázsiai kolera hazánkba bármely úton behurcoltatik, meg fogja látogatni.

Ugyanis, azon több mint hat évtized alatt, a mióta az ázsiai kolera útát tört magának Magyarországon, Kecskeméten többé-kevésbé,

egyszer rohamosan, majd szelidebben, minden alkalommal dúlt a járvány.

Megkeres bennünket ezúttal is.

Indokoltnak látjuk azért e cikket a hivatalos tisztiorvos uraknak, különösen pedig a törvényhatóság állandó egészségügyi bizottsága figyelmébe ajánlani.

Tudjuk valamennyien, hogy Magyarországnak egészségügyi tekintetben szörnyű sok még a tenni valója, az egészségügyi törvények, minden czélzserűségük és jószáguk dacára nem elegendők az ország egészségügyét oly lábra segíteni, mint ama művelt országokban, hol egészségügyi adminisztráció is van. Magyarországon még a tisztí főorvosok, kerületi orvosok, az egészségügyi bizottság csak úgy tudnak valamit keresztyülni, ha a törvényhatóságok élén olyan férfiak állanak, kik nemcsak elég lelki műveltséggel bírnak nagy czélkért lelkesülni ezer és ezer akadályok dacára is, hanem megvan bennük a nemes ambíció oly tettek kivételét életük feladatául tekinteni, melyekért a hírnév, a dicsőség nem szokott méltó bére lenni a munkásnak. — Magukban az orvosok és egészségügyi bizottság nem elegendők. Náluk csak a javaslatbáhozás, az indítványozás s kezdeményezés joga van, az elhatározás, a kivétel más pálya embereié, más testületeké, kik között gyakran felelősséggel vannak olyanok is, kik egy, a tudomány színvonalán áll s annak kíváncsiak szerént tett egészségügyi javaslat felfogására elegendő képességgel sem bírnak.

Helyi viszonyainkra, ha törvényhatóságunk vezetésére hivatott egyének, amaz általános jellemzés nem találja is, szinte illik a kép, azért ne mondja senki, hogy felesleges munkát végeztünk e cikk írásával. A szakemberek tudják, hogy a példabeszéd: „mindent idejében” egészségügyi téren úgy értelmezendő, hogy a mire csak évek múltán lesz szükségünk, azt már ma kell kezdeményezni.

Midőn tehát helyi érdekünkben a még távolban levő rém felé igyekeztünk fordítani tisztí orvosaink és az egészségügyi bizottság figyelmét, nem vezet a felszólalás viszketeget. Vezet lakostársaink egészségügyének jól fel-fogott érdeke az azon tapasztalás, hogy minden olyan intézkedésre, mely az egészségügyre vonatkozik, épen azon ferde helyzetnél fogva, melyben az egészségügyi bizottság, a tisztí-orvosi hivatal, az általa kezdeményezett, jónak látott, másutt czélzserűnek bizonyult intézkedések kivételére hivatott közegekkel szemben áll, sok tanácskozás, irkafirka, ülésezés és ezekből kifolyólag hosszú idő kell. Vezet azon meggyőződés, hogy minden bajjal úgy lehet sikeresen megküzdeni, ha készületlenség, s ebből származó fejtelenség nem tartja kötvé vész idejében a mentő kezét.

Sok tenni valója van az egészségügyi bizottságnak városunkban úgy a köztisztaság, mint az élelmi cikkek, a lakások, a babonás néphit eloszlítása stb. körül, úgyannyira, hogy nem tesz felesleges munkát senki, ki munkára tette hív.

Bizodalunk van azonban a férfiakhoz, kik városunk egészségügyét kezükben tartják, ennél fogva nyugodtan várjuk a város lakosai közegészség ügyében teendő intézkedéseiket.

álmodva, milyen vihart idézett elő a rajta lévő szerencsétlen baráti felöltő.

Ő még nem vette észre a cserét, mert az utazás csekély költségeire volt zsebében elegendő pénz, útközben pedig ábrándjaiba merült az otthon hagyott kis feleségre gondolva, nem is gondolt a felöltő zsebében lévő tárczára, s még kevésbé vette észre annak hiányát.

A fővárosba érkezve szokásos szállodájába ment, a hol gazdag és jó vacsora után az utazástól fáradtan aludni dől.

Reggel, miután felöltözék és reggelizett, emberi ösztönzésnek engedve, a felöltő zsebében lévő tárczát keresi.

Mily nagy volt azonban meglepetése, midőn az ott találni vélte tárcza helyett egy üres (szerelmes) levelet talált.

Néjének van ezimezve.

Gépileg fölcsakítja s rémülten, tévedező tekintettel olvassa az ő kis feleségéhez írt szenvedélyes szerelmes levelet, mely alá az ő kedves egyetlen Tihamér barátjának neve van aláírva.

— Oh a hűtlen nő, — kiált szenvedélyes és dühös kifakadással, — míg én kényelméért, boldogságért fáradozom, küzdök, izzadok, addig ő egy hűtlen barát fajtalan öleléseit viszonzozza férje távollétében; visszamegyek, rögtön, meglepem, szétzúrom, megölöm őket!

E dühös szóáradat után kifelé akart rohanni, hazamenési szándékát megvalósítandó.

E perczben azonban a szálloda sima főpinczéze Karl úr lép be.

Ferencz megsemmisülten tántorodott vissza, s kétségbeesetten rogyott a pamlagra.

Hát Karl úr oly retentő jelenség vala? Korántsem.

Frakkos és klakkos, finom és karcú, orra kellemesen és kellően hegyes (a levegő

hasításának okáért), udvarias és illetendő, szóval egy tökéletes és szép ember, mint azt az egész környék Nanettje és Babetje bizonyítani tudja.

Csak hogy kezében egy fegyver való, mely Ferencz mostani helyzetében súlytóbba vala Zeus menyőkövénel, rettenetesebb vala, mint Mars pallosa, s élesebb, hatalmasabb vala, mint Plutó háromágú villája.

Egy számla volt.

Nem festem tovább Ferencz szomorú helyzetét, az én szelid lelkem által vezetett tollam (az állatkínzás elleni társulatnak is tagja vagyok) úgy sem volna képes azt kellőképpen ecsetelni.

Legyen elég, hogy Ferencz nem tudott fizetni, s mivel nem hallgatta a blitzszeti tanfolyamot (az egyetemen), reábeszélmi igyekezett a Ganymedet, hogy engedje elmenni, majd megfizet.

Köszívre talált.

— De hiszen nem megy az úr innen el, míg nem fizet, azt tudom!

Mondá és ekközben főpinczérei élességű tekintetével vizsgálva Ferenczet.

Látva annak dúlt arcát s határozott utazási szándékát, egy nagy eszme fogamzék meg különben is termékeny koponyájában.

Hirtelen kiugrik a szobából, reázza Ferenczre az ajtót, lefut a kapushoz, elbeszéli neki, hogy valószínűleg egy körülzött híres sikksasztó fogott épen most el, s a rendőrséghez küldi őt.

Még nem tért volt magához elfásult kétségbeeséséből, midőn nagy zajjal nyílik az ajtó, s azon Karl úr diadaltól sugárzó arccal s a rendnek egy érdemes öre méltóságteljes tekintettel lépnek be.

— Készüljön az úr, megyünk befelé.

Katona-ereklyék.

Városunk halhatatlan költője iránt újabban meleg érdeklődés fejlődött társadalmunkban. A közvélemény hazafias módon nyilatkozott az iránt, hogy a költő szülőháza emléktáblával jelöltessék, hogy sirjára nagyobb gondot fordítsunk és a költőre vonatkozó apróbb ereklyék is összegyűjtsenek. És a közvéleménynek engedve alakult is egy bizottság, mely a fentjelölt feladat megoldására vállalkozott. Ezen bizottság hazafias működését a magyar írók és művészek társasága is elősegíté, rendezvén az előálló költségek fedezésére egy hangversenyt, mely a célra nagyobb összeget eredményezett. A bizottság az emléktábla felállítását november hóra határozta, és ámbár tudtunkkal az emléktábla elkészítésére nézve eddig nagyon kevés történt, meg vagyunk győződve, hogy a bizottság mindent el fog követni, hogy a leleplezési ünnepély mennél fényesebben sikerüljön. Ezen ünnepély pompáját és érdemét rendkívül emelné különösen, ha az emléktáblával jelölt ház egyik szobájában, talán ott, a hol a költő született — a költő ereklyéi összegyűjtetnének, mint ez Weimarban a Göthe- és Schiller-házban is a német géniuszt a két héroszúra és Salzburgban a Mozart-házban a híres zeneköltőre vonatkozó maradványokkal történt.

Azon örvendetes helyzetben vagyunk, hogy B. Tóth ügyvéd úr szívessege folytán több Katona-ereklyét megnevezhetünk, melyek helyben Kún Gergely és Kún Elek lakatosoknál találhatók és melyeket Tóth úr eredeti nagyságban lerajzolva, nekünk bemutatott.

Ezen ereklyék a következők:

1. Ezüst-csat (áttört munka). 2. Aranygyűrű (ugyanilyen van Félégyházán Kún Antalnál). 3. Szemüveg (ezüst-fogalvány, gyöngyház-kagylótok). 4. Ezüst kávéscsészék. 5. Ezüst sarkantyú-nyak, pengővel. 6. Nyárfa pecsét-nyomok (igazabban bélyegző) bevert rézbetűkkel. 7. Fehér mázoscserép kávéscsészék, kék csiradékkal (ennek párja Félégyházán van Kún Antal cipészénél, valamint annál van egy vékony aranygyűrű is). 8. Ólom-tál, a hátulján „I. K.” betűkkel. 9. és 10. Ólom-tányérok „k” betűkkel. 11. Lámpatűveg. 12. Mázos fehér cserép kis tányér. 13. Metszett tükrök, kirakott fényezett rájával, ennek sarkain réz-rózsákkal. 14. Fehér mázos mártásos edény. 15. Fehér mázos levesestál (tűvel), törött.

A költő régi siremlékére vonatkozólag azt hitték eddig, hogy az az új emlékkő mellé a költő sirjába van eltemetve. De ezen sarkó is most megtalálhatott és összetörve két vörös márványdarabban a következő felírással van ellátva: „E szent kereszt alatt levő gyászhalom fedezi néhai Katona József városi első fiskális úrnak hült porait: Hasznos életének virágzó 37. hivatalának 11-dik esztendejében, Lelkét az Ó kegyes terem-tőjének hűséggel visszaadta 1830 ápr. 16-án, Melyet zokogó sóhajok közt emelték Szülei és 4 Testvérei 1832, 11. Junii.” A kerek sarkó fölött vas-tag kereszt emelkedik.

Ezen ereklyéket a városi közönség, kü-

Mondá a rendnek gyalog alkalmatossága nyájasan és szelid buzdítással.

Mit volt mit tenni, Ferencz terhes sóhajjal készülődik s indul kifelé.

E pillanatban lép be, ép a legválságosabb pillanatban, Tihamér, s mindjárt utána Ilonka, ki nem közölve szándékát Tihamérrel, szintén feljött segíteni a csomó megoldásánál.

Ferencz megpillantva a hűtellenek véltét, dühösen kiált:

— Csalfa, hűtlen nő, még ide is eljöttél kárörvendeni balsorsomon!

— Bocssás meg egyetlen barátom, az egész átkozott dolog az én hibám, nőd teljesen ártatlan; átkos szenvedélyemtől elragadtatva írtam a szerelmes levelet, de ez a közbejött szerencsétlen azaz szerencsés véletlen miatt nem is jutott nőd kezei közé, bocssás meg kedves barátom!

— Igaz ez? — kérdé Ferencz kételkedő arccal.

— Hát te az ellenkezőt hitted, te gonosz, hát azt hitted, hogy én ily gyalázatosan megcsaltalak, te...

A többit már nem mondhatta el, mert Ferencz csókjaival zárta el a pattogó biborajkakat.

— Tehát megbocsátás!

— Meg barátom, mert hát — mondá szép nevére kacintva Ferencz úr — nem is csoda...

Karl úr és a rendnek érdemes öre szájtáta bámulak a különös jelenet.

Azonban a számla kifizetve, a személyazonosság igazolva lévén, eltávoznak, Karl úr teljesen meg volt nyugodva, a rendnek érdemes öre azonban fejcsóválva mormogá:

— Nagyon gyanús. Gábor diák.

lönösen pedig a bizottság figyelmébe ajánljuk, melyeknek lehetőleg megszerzését nem volna szabad elmulasztani.

A Kecskeméti Gazdasági Egylet köréből.

Horváth Döme úr elnöke alatt folyó hó 10-ik napján tartott választmányi ülésben a következő tárgyak nyertek elintéztést:

Elnök úr az ülést megnyitván, általa előterjesztett azon jelentés, miszerént Villási Pál úr, a keszthelyi állami gazdasági tanintézet igazgató-tanára és a „Gyümölcsészeti és konyhakészítési füzetek” szerkesztője mai napon, az estéli vonattal városunkba érkezend a végre, hogy az itteni szőlőskertekkel megismerkedvén, azok keletkezéséről, kezeléséről, terjedelméről és a gyümölcskivételről több évekről adatokat gyűjtve, már említett lapjában közölhesse, örvendetes tudomásul vétetett s egyszersmind fent tisztelt igazgató-tanár úr az Egyesület szívesen látott vendégeül kijelentetvén, a szőlőskertek megtekintéséhez mellé egy, több tagból álló bizottság küldetett ki; ugyanez alkalommal a szükséges adatok összeállítása iránt kellő intézkedés történt.

Villási Pál úr szeptember 10-ik napján este megérkezvén, a következő két napon át, kiindulva az iszáki úton, sorba meglátogatta csaknem valamennyi szőlőskerteinket.

Ezen látogatási eredményének jelzése — kitérve a választmányi ülésből — röviden a következőkben vonható össze:

Tisztelt vendégünk, mint különben is kora ifjúságától kezdve a gyümölcsészetnek élő s az időszerűt már rég országos hírnevű örvendő szakértő, látva a haleszi szőlőknek még mindig termőképes óriás nagyságú alma- és kőrtéleit, valamint szemlélve az iszáki útvégén levő szőlőkben, fejlődő virágzásuk felé növekedésükben rohanva haladó igen szép gyümölcsfákat, több ízben szívből fakadó örömet fejezte ki a fölött, miszerént az általa eddig csak hírből ismert kecskeméti szőlőskerteket ez által színéről színre láthatja.

Elismeréssel nyilatkozott az itteni lakosság azon ügyességéről és szorgalmáról, mely-nél fogva azok általában csaknem mindannyian értenek a gyümölcsfa-nemesítéshez, — dicsékedés nélkül mutogatván termőképes erőteljes sajátkezüleg ojtott fáikat, — dicsérőleg szólott a tisztaságról, mely kevés kivétellel az összes telepeken előlik.

Gyümölcstermésünk azonban ez évben nem lévén, több itt már meghonosult jeles gyümölcseinket be nem mutathattuk.

De kifogásokat is tett, és pedig: nem helyezte a fák túlsűrűn eszközölt ültetését, mely körülménynek oka a fák időelőtti elvé-nülése, mert a fák egymást sűrűlve és be-árnyékolván, a mint nem fejlődhetnek ked-vők szerint, úgy árnyaborulat ágaik korán elhalnak, a levágott ág helyéről a fák elod-vasodnak, és rövid idő alatt elpusztulnak. Miért legalább minden második fát feles-legesnek, sőt szomszédaira nézve károsnak tart, a meglevők másik felét, ezeknek eltá-volitása által látná megmenthetők.

Az általánosan itt elterjedve levő ka-darka-szőlőre pedig, tekintve különösen a néhány év óta alászállott bor árát, minek javulását, a szabadalmat nyert és a felismer-hetlenségig tökélyre vitt készített bornak mind nagyobb-nagyobb térfoglalása teteme-sen gátolja, azon javaslatot teszi, miszerént törekedjünk azokat a már különben is itt meghonosulni kezdő fehér ropogós és piros gyöngyszőlővel átojtani, és így, a bortermelést mellőzve, fogjunk a meg nem hamisítható csemege-szőlőszállításához.

Ennek sikeresebb elérése tekintetéből, de általában is javasolja, miszerént a gyümölcsfákat kezeljük külön gyümölcsösökben, vagy legalább az újonnan ültetendő szőlőkbe ne tegyünk fákat, mert a szőlőknek a fa ár-nyéka halálos ellensége, az egyedül csu-pán a gazda árnyékát szereti!

Az említett két gyöngyszőlő tőkét pe-dig jónak látná az itt szokásos rövid csapos-rendszer mellőzésével szálvesszőre, a földből egy méter magasan kiálló karóval művelni, minthogy ezek így még bővebb termést hoz-nak, akáczfakaró pedig növelhető elég.

Az ezen kezelés ellen fölmerült azon ne-hézségre, miszerént a szálvesszőzést az itteni homoktalaj meg nem bírja, illetőleg a szőlőtő ily eljárás mellett 2—3 év alatt kimerül és elhal, tanár úr akként felelt, hogy nemesak ez a homok, de akármelyik talaj is kime-rülne, ha az itt divatos 3 láb sortávolság és egy sok töketávolság mellett, szálvesszőzésre működnénk, és soha, vagy ritkán felül trá-gyáznánk, — mint értesült, hogy itt ez a szokás. — Ily eljárás mellett igenis kimerül a töke, a mi még inkább bízott, ha tekin-tetbe vesszük a szőlők között levő sűrű óriás gyümölcsfasort, melyek hihetetlen mesz-seségre terjedő gyökerei minden tápanyagot elrabolnak a szőlőtől, ezeknek, eltekintve a fákokozta árnyéktól, így is, a szó teljes ér-telmében éhen kell elhalnia.

Avatatlanok előtt — úgymond ő — hi-hetetlen, minő nagy területet befutnak egy erőteljes szőlőtő gyökerei, hát még ez óriás

fák gyökérzete hova nem terjed? Felelet: épen addig, a meddig kinyúlhatnak ágai. Gyönyörű látvány tárulna eléünk, ha egy itteni 30—40 éves jókarban levő szőlőtelepről a földet 2—3 sukra el lehetne fűjni, mint a pelyhet, akkor látnánk, hogy mennyire össze-vissza van szűve fonva a gyökérzet, mely saját gazdájának, az illető fának tápnedvet keres.

Igaz, hogy minden növény részben a levegőből is él, de e működés csak a gyökérzet által nyújtott táplálék lehető közreműködésével képez egy egészet.

Ugyanezért ajánlja, hogy a szőlősorok egymástól legalább négy sukra távolíttassanak el, a tőkék pedig legalább két sukra, ha távolabb vitetnek, még jobb, így több, jobb és érettebb szőlőt fogunk szüretelhetni, mint a jelenlegi rendszerrel mivel sorokról; mert a töveknek nagyobb tér nyílik a táplálkozásra, azonkívül pedig szabadabban élvezendik az éltető nap sugarait és szabad levegőt.

Mindez azonban még nem elég a gyümölcs- és szőlőfa folytonos termőképességbeni föntartására, hanem azokat trágyázni is kell, de nem fölül és nem éretlen vagyis friss trágyával, hanem a szőlőtöveket trágyázzuk érett trágyával tavasszal ha lehet minden évben, akként, hogy a tavaszi kikapálás után még egy kissé mélyebben óvatosan kibontjuk a töke tövét, és oda egy-egy jó marék érett trágyát téve, a földet visszaborítjuk; a fákakat pedig kihigitott trágyával, akként, hogy egy hordóba öntött 2—3 kosár érett trágyát vízzel felhígítunk, a fa derekától azután — nagyságához képest — 1—2 ölnyi távolságra, a gyökerek megsértése nélkül lehet mély lyukakat ásunk, és ebbe a felhígított trágyaléből évenként legalább egyszer augusztusban bőven öntünk, tehát nem egy-két fazékkal, hanem több vederrel, erre még tiszta vizet bőven, mikor elitta, akkor beföldjük, és akként a fákakat kedvük szerént jól megtrágyáztuk.

Tanár úr ez utóbbi célra kitűnőleg ajánlja az emberi trágyát, mint a mihez a világon semmi másnémi trágya nem hasonlítható, az érett istállótrágya ennek helyét csak csekély részben pótolja.

Ezekben dióhéjba sorozva vendégünk nagyraecskült látogatásának élményeit, 12-én este, tollunk, maga után kedves emléket hagyva, búcsút vett.

Visszatérve a választmányi üléshez, olvasott a m. kir. földm. minisztérium 31,759. sz. alatti leirata, melynélfogva értesítettik az egyesület, miszerént a debreczeni gazdasági tanintézetnél és a lipótvári földmives iskolánál több év óta már kitűnő eredményt ért el 200 métermázsás kanadai rozs, métermázsánként 8 frtjával; — a 31,764. számú leirat folytán pedig: angol chevalier árpa a magyaróvári gazdasági akademiánál 25 métermázsás; ugyanez a keszthelyi gazdasági tanintézetnél 120 métermázsás; a kolozsmonostori tanintézetnél 212 métermázsás; továbbá Elsasi chevalier árpa van a keszthelyi tanintézetnél 237 métermázsás; a kolozsmonostori tanintézetnél 130 métermázsás; végre Probstei árpa a magyaróvári gazdasági akademiánál 137 métermázsásnyi mennyiség van, 100 kilónként 9 frtjával eladási készlethez; annál-fogva gazdánk közül azok, kik ezen vetőmagvakból szerezni óhajtanak, szíveskedjenek egyenest a nevezett intézetek igazgató-ságaihoz fordulni.

A nevezett 3 árpafaj serárpának használtatik, s mint ilyen, a kereskedésben keresettebb, a közönséges árpánál bővebben terem és drágábban fizetetik, egy gazdának azonban — tágabb körben elterjedhetés miatt — 200 kilogrammnál több ki nem adatik.

Egyszersmind a m. kir. minisztérium felirat útján fölkértni határozottat, miszerént ezen itt említett vetőmagvakból kísérletül és kölesönképpen a helyi gazdasági iskolához, bizonyos mennyiséget átengedi kegyeskedjék.

Olvasott a m. kir. földmiv. minisztérium 30,447. sz. alatti leirata, mely mellett az állami ménesekben, és pedig Kolozsvárott folyó hó 23-ikán, Kisbérén 29-ikén, Bábólnán 30-ikán és Mezőhegyesen október 6. és 7-ikén (itt gulyabeli tenyészmárhákra is) tartandó loárverésekre vonatkozó hirdetések 50 példányban közhírrététel végett megküldetvén, ezen körülmény itt, egyéb tett intézkedésen kívül azzal hozatik nyilvánosságra, miszerént az árverés mindegyik ménesben, a jelzett napon 9 órakor veszi kezdetét. Továbbá a mezőhegyesi méneshez legközelebb fekvő orosházi, a bábólnaihoz a nagy-igmándi vasútállomásnál az érkező vevőkre kocsik fognak várni, és elhelyezésükről gondoskodva van. Kolozsvár és Kisbér vasútállomások lévén, a vevő közönség a rendes vonatokkal közlekedhetik.

Olvasott a borsódmegyei gazdasági egyesület 44. sz. alatti megkeresvénye, melynélfogva általa a m. kir. belügyminisztériumhoz a végett intézett feliratának pártolását kéri, hogy az egyes biztosító-intézetek által felfogadott megbízhatlan, a nép megkárosítását (valóságos becsértéken fölüli biztosításra ingerlés által) célzó mozgó ügynökök szabadonjárás-kelése a törvényhatóságok útján be-

tiltassék; — helyeslő tudomásul vétetett anynyival is inkább, minthogy a m. kir. földmiv. minisztérium által ez irányban a törvényhatóságokhoz intézett körrendelet másolata időközben megküldetett, mely körülmény a további felirat eszközölését feleslegessé tette; de különben is a ki biztosítani ohajt, ezt leg-egyszerűbben és minden utó baj nélkül, az „Első magyar általános biztosító-társaság“ helybeli lelküismeretes főügynöke Katona Zsigmond gyógyszerész úrnál könnyen eszközölheti.

Olvasott a felső-tiszavidéki gazdasági egyesület 226. sz. alatti megkeresvénye, melynélfogva a földmiv. minisztérium versenybírálatára általa szerkesztett és megküldött s egyes esetekben az országban egyöntetű eljárás alapjául veendő szabályzatok tanulmányozására, és ez irányban teendő véleményezésre az egyesület fölkérte, — a közlemények az állattenyésztési és földmiv. minisztériumnak kezdeményezés, tanulmány és vélemények jelentéstétel végett kiadatni határozattak.

Végül Máté Sándor gazdasági iskolai igazgató tanár úr azon jelentése, miszerént a m. kir. földmiv. minisztérium által a múlt ősszel a gazdasági együlethez küldött, s innen az ő kezelése alá kísérletképpen jutott 5 métermázsás Montagne rozs, általa a gazdasági iskola telepén elvetetvén, kitűnő termést adott, a közönséges rozsnál feltűnően nagyobb és súlyosabb; eladási készlete van métermázsánként 8 frtjával 40 m.-mázsá, mivel teendő további kísérlet eszközölését a gazdaközönségnek melegen ajánlja, a vetőmag iránti megrendeléseket halasi-útcza, 30. sz. alatti lakásán elfogadja, — örvendetes tudomásul vétetvén, ezen 5 métermázsás Montagne rozs Máté Sándor úrtól bekértni, és további kísérlet, illetőleg elterjedés végett 50 kilonként újból kiosztani határozattal, fölhívának azon egy-letit tagok, kik e rozsból vetőmagot szerezni óhajtanak, miszerént ebbeli szándékukat alol-írott egyleti jegyzőnél, a kecskeméti takarékpénztár hivatalos helyiségén szóval vagy írásban mielőbb jelentsék be.

Egyszersmind ezen gabona folyó évi terményének eredményéről, nemkülönbben egyéb vetőmagokkal történt kísérletek miben léte-ről, a m. kir. földmiv. minisztérium felte-rjesztés útján értesített határozattal.

Ugyanez alkalommal kimondott határo-zat alapján felhívának mindazon egyleti ta-gok, kik ez év folytán az egyesülettől bur-gonya vetőmagot nyertek, hogy az átvett mennyiséget, a termés eredményéről adandó rövid írásbeli jelentés kíséretében, hetenként kedden, pénteken és vasárnap délelőtt 8-tól 10 óráig az egyleti helyiségbe beküldeni szíveskedjenek.

Ezek mellett még egyéb házi ügyek el-intézése után a gyűlés eloszlott.

Kecskeméten, 1882. szeptember 14.

Cseréklyei Károly,
egyl. jegyző.

Válasz

a „Kecskemét“ 36-ik számában megjelent „Vészfelhők“ cikkre.

„Tempora mutantur et nos mutamur in illis.“

Az idők hosszú során át minden dolgok megváltoznak, még az erkölcs és humanizmus is. E nemes Kecskemét város polgárai száza-dok óta minden hitfelekezetű sorsosaikkal a legjobb viszonyban éltek s élnek ma is; de úgy látszik, hogy ezen szép és ildomos egyetértést a mai kor némely civilizátorainak rejtélyes okoskodása feldúlja szándékozik. El nem gondolhatom, hogy a „Kecskemét“ igen t. cikk-íróját mi ok indíthatta arra, hogy ő mérge-zett tollal a rom. cath. egyház azon ártatlan szokását, mely szerint vészfellegek tornyosul-tával a nagy torony harangját meghuzatja — egyszerűen — mint ma már botrányos szokást — elítélje. Én kedves cikkíró úr, nem akarom ön előtt a rom. cath. egyház szokásainak szertartásainak jelentőségét bővebben értel-mezni, hanem röviden csak annyit mondok, hogy mikor a cath. egyház templomának su-gármagas tornyában az a fölszentelt harang ékes hangja vészfellegek közeledtét megkon-dult, több-kevesebb ref. atyánkfia úgy emelt istenéhez egy áhitatos fohászt, mint mi catho-licusok, nem szégyenlve a teremthöz vész idejekor buzgó imát zengeni csakúgy, mint Kossuth a szabadság nagy hőse nem szégye-nelte imáját a mindenható csillagtrónjához a kápolnai catastropha után föllegegetni. Mi rom. cath. hitországok tiszteljük minden vál-lásfelekezetet jelszavát és szokásait, s eszerint viszont mi is jogosan megkívánjuk, hogy a mi vallásos szokásainkat más vallásuak is tiszteljen tartassák — vagy legalább ne gúnyol-ják — azon vallás szokásait, mely az üdvözítő e szavain alapszik: „Szeressed uradat istene-det és szeressed felebarátodat“ stb.

Szerény véleményem s meggyőződése-m folytán tehát úgy hiszem, hogy önnök t. cikk-író úr méltatlan szavaira a rom. cath. egyház épületes jelentőségű és ihletteljes szokásait s szertartásait eltörölni nem fogja soha — de soha!

Egy cath. polgár.

UJDONSÁGOK.

— **Örömmel veszünk** tudomást azon hir-ről — melyet megbízható forrásból kaptunk, — hogy derék buzgó állomásfőnökünk hosszú időn át való sürgetésére állomásunk végre megnagyobbodik. A főnöki szoba ugyanis át fog adni a közönség rendelkezésére, a sze-mély-pénztári és az átellenes podgyászozó-szoba csarnokká alakíttatik és a külső rácso-zat az egész épület szélében ki lesz építve.

— **B. Tóth László** helybeli tehetséges ügyvéd a Katona-erekléket, valamint a költő szülőházát — úgy halljuk — olajba festi. Raj-zait a „Vasárnapi Ujság“ is közölni fogja a szerint, a mint mai számunkban fel vannak sorolva. Üdvözljük a hazafias törekvést, melylyel városunk legkitűnőbb fia emlékeinek megörzéséhez hozzájárul.

— **Necrolog.** Egy erényekben gazdag élet hunyt ki Verbói Szluha Ágostonné szül. Kovács Anna úrnőben, ki életének 27-ik évében hosszas szenvedés után — külföldi fűrdő-ben — szenderült jobblétre, s f. hó 16-ikán nagyszámú résztvevő rokonok, barátok, a szegedvárosi tűzoltóság és rendőrség képvise-lői részvétel mellett kísértetett öröknugala-mra. Béke lengjen porai felett!

— **Most hogy a városház** előtti kocsit kiköveztetett, felmerül annak kérdése, hogy mily célszerű volna azt a kocsiközlekedéstől elzárva csupán gyalogosoknak fenntartani, s arra az ügyis összezsúfolt piacot kiszéles-bíteni. Ez valóban igen kíváncsi volna, s azt elhatározni annyival is inkább sür-gős teendője a város törvényhatósága bizottsági köz-gyűlésének, mert a bekövetkező őszi hetivá-sárok alkalmával elegendő piac-térrel nem rendelkezik városunk, s a városház előtti kocsiközlekedés a járókelő közönségnek igen nagy hátrányára van.

— **A nagytemplom** tornyában levő egyik elrepedt harangot f. hó 15-én eresztették le a nagy közönség jelenlétében, hogy az egy újabbal helyettesíttessék.

— **Egy német daltársulat** kapott enge-délyt, hogy a Beretvás-féle vendéglőben elő-adást tarthasson. De nem volt köszönet benne, mert alig néhányan hallgatták az úteuai re-kedt torokból eredő dalokat. El is tisztult az egyetlen előadás után a németje váro-sunkból.

— **Czigarettát és narancsot** városunkban a héten sehol se lehetett kapni.

— **Leforrázás.** A szülők gondatlanságá-nak tanújele az újabbi szerencsétlenség, mely alkalommal Faragó László szentkirályi gazda 16 hetes fia Ferencz a bográcsban kített ételbe esett, s égési sebeiben elhalt.

— **A helybeli jogakademián** már bevég-ződtek a beiratások, 30, mondd: harmincz joghallgatós iratkozott be, nagyrészen kath. vallású és helybeli. Az akademián f. hó 11-én ünnepélyes „Veni Sancte“ után az előadások is megkezdődtek.

— **Szerencsétlenség.** Sz. J. úr kocsisa a napokban Borbára hajtattván, az úton egy gémet fogott el, melyet a tanyára vitt ki, hol vele játszván, az a kocsisnak egyik sze-mét kiverte, azonkívül a kertész kis gyermekeit is végig sértette.

— **Szántó Kálmán**, kinek hangulatteljes költeményeivel olvasóink lapunk hasábjain eleget találkoznak, ki egy tárcacikkével a „Pesti Hírlap“ pályázatánál is kitűnőteljesen részesült, legközelebb e helybeli főreálisko-lába Dr. Szemák István helyébe irodalmi ta-nár-helyettesnek kinevezetett. Gratulálunk neki és az intézetnek.

— **Tolvajlás a piacon.** Márkli Józsefné II-ik tized, 304. sz. a. lakosnőtől f. hó 1-én a piacon pénztárcáját 2 frt 34 kr. tartal-mal eltolvajolták. A rendőrség — a gyanú után indulva — csakhamar kézrekerítette a tolvajokat Kolompár Józsefné zentai illető-ségű és Rácz József nagybecskerei illetőségű cigányokban, kik közül az első már több ízben volt Kecskeméten lopás miatt büntetve és eltoloncolva. Átadták a kir. járásbíró-ságnak.

— **Ovoda-megnyitás.** A kistemplomi ova-dában, a város intézkedése folytán, Kazal Ferencné áthelyeztetett, és az intézetbeni működését folyó hó 12-én immár meg is kezdte, mire a szülők és gyámok becses figyelmét ezennel felhívja.

— **Dühöngő pékség.** Kókas József győri születésű 21 éves pékség, midőn munka-adója Rada István pékmester őt hanyagsága miatt megpirongatta volna, vadállat módjára gazdjára rohant s annak hüvelyk-ujját el-kapva, fogaival összemarcangolta. A kikül-dött rendőröket is tettelesen kezdte bántal-mazni, s csak miután megkötözték, sikerült a rendőrkapitánysághoz bekísérni, hol meg-érdemlett büntetését veendi.

— **Nyilatkozat.** Vonatközzással a „Kecskeméti Lapok“ ujdonság rovatában „Tolvajlás“ címén megje-lent azon közleményre, mely szerint az állitattik, hogy a csalánsi szőlőben a csősz egy asszonyt el akkor fogott el, midőn az a lopott gyümölcsöket tovább akart állani, ezennel kijelentem, hogy a közleményből csak annyi való, hogy Dakó Gábor szőlőcsősz f. hó 6-án, reggeli nyolcz óra táján lakásomra kísérté Juhász Ju-liánát, azt mondván, hogy rajtakapta, a mint székői

szőlőben a lugasomról a nála volt mintegy 7 fűrt szőlőt leszedte. A csősz szavainak hiteltadva, vele együtt a leányt bekísérték a piacon keresztül a kapitánysághoz, a honnan azt nyomban szabadon bocsátották. — Beismerve, hogy Juhász Juliánán téves értesülés alap-ján méltatlanságot követtem el: tőle ezennel nyilváno-san bocsánatot kérek. Kecskemét, 1882. szeptember 11. Id. Szinnyai Imre.

— **A barátok kerítése** kijavítását ezéző multkorú cikkünk ugyancsak hamar nyert elintéztet, a mennyiben a barátok kertjéből szabályozás folytán egy darab elvágtatott s a kert új kerítésfállal látatott el.

— **Peitler Antal** váczygyházmegyei püs-pök f. hó 10-én d. u. 1/6 órakor útazott ke-resztül városunkon; a vasútnál a helybeli clerus teljes számban, élén Bogdy Pál apát-plébánussal üdvözölte az érdemekben meg-őszült lelkipásztort.

— **Felsülés.** A napokban egy majsai gaz-dálkodónak 9 ókról tolvajolták el Majsá ja-kabi birtokáról ismeretlen tettesek; melyek hasztalani keresésében emberünk elfáradva, egy határmelléki csárdába tért be búfelejtés végett. A véletlen ép ez időben vitte a bu-gaczi tolvajok felé a lovas-rendőrség pár szál emberét, élükön S. komiszáriussal; hol 9 ókör feküdt s bitangásban lenni látszék. S nagy bölcsen csakhamar kísütötte, hogy a marhák tolvajolták, körülnézte őket, mindnyájáról jegyzéket vett fel, feljegyezvén különösen bil-legeiket, s azzal mint ki nagy hőstettet vitt véghez, tartott az előbb említett csárdának, hol káros egész ovációval fogadta a törvény-őreit, előadva panaszát. Minden rendén lát-szék lenni, mert hisz a komiszárius úr által felolvasott billegek az ő által kerestettekkel teljesen ugyanazonosok voltak, lett öröm és nagy ivás. Midőn pedig káros ökreit akarta birtokába venni, biztosították, hogy megvan az a bugaczi tolvajosban. Lett ámulás, hogy hát ki őrzi azokat most. Lóra, kocsira kap-tak, de az ököknek már hűlt helyét talál-ták, s a tolvajoknak üthették bottal nyomát. Ehhez sem kell commentár.

— Meghaltak f. hó 8-tól 14-ig bezárólag. 8-án: Buzsik Gábor 68 éves, vízkór; Panca Kovács Erzsébet Kálcs Imréné 63 éves, méhrák; Tényi Sándor le-ánya Eszter 6 hónapos, hasmenés; Tóth Pál nős nap-számos 56 éves, vízbefult; Pető Márton fia Ferencz 4 éves, bélhurút; Tormágy István halva született fia; Kovács János fia László 1 1/2 éves, hasmenés; Dakó Erzsébet törvénytelen leánya Rozália 4 hónapos, görcs; Liptai Ferencz fia Mihály 4 hónapos, görcs. 9-én: Mészáros Mihály leánya Ágnes 1 éves; bélhurút; Fülöp Éva férj nélküli 73 éves, végelgyengülés; Armandola Károly cs. kir. kapitány fia Vilmos 2 hetes, veleszüle-tett gyengeség; Péntek Károly fia József 6 éves, po-kóvár; Zsakai István leánya Julianna 5 hetes, görcs. 10-én: Molnár István özvegy kertész 71 éves, végel-gyengülés; Bakonyi Mihály halva született fia; Turkevi Nagy Mária Kovács Bálintné 27 éves, gümőkór; Cse-reklyei János leánya Julianna 6 hónapos; Harkai István leánya Eszter 3 1/2 éves agykérlőb. 11-én: Virág István fia István 8 hetes, görcs; Tasi József fia József 12 éves, görvélkór; Ács Judit törvénytelen fia Mihály 7 hónapos, bélhurút. 12-én: Baán János fia Géza 2 éves, bélhurút; Hajagos László leánya Mária 5 hónapos, görcs; Lakatos Magdolna Cs. Kovács Józsefné 68 éves; légerekedés; Fratkó József család 53 éves, gümőkór; Kovács Mihály fia Mihály 6 hetes, görcs; Nehai Sánta Antal fia István 12 éves, sorvad; Faragó László fia Ferencz 16 hónapos, égési seb; Hardi Mária törvény-telen leánya Julianna 7 hetes, veleszületett gyengeség. 13-án: Kovács Miklós leánya Mária 3 1/2 éves, vörheny; Jámor János fia Béla 10 hónapos, hasmenés, Nehai Szepesi József leánya Julianna 1 1/2 éves, bélhurút. 14-én: Turkevi Nagy Julianna Salamon Jánosné 22 éves, szélhűdés; Szalai Lajos leánya Szidónia 2 1/2 éves, görcs; Kökény Gergely leánya Julianna 16 hetes, gümőkór; Kovács Katalin törvénytelen leánya Terézia 7 hónapos, sorvad; Gubcsó Szabó Sándor fia Sándor 2 éves, hasmenés.

ORSZÁG-VILÁG.

A drezdai antiszemita congressus 250 tag részvétele mellett a mult héten meg-nyílt s több tanácskozást tartott. Hazánkából 20 képviselő jelent meg; köztük Istóczy, Öndy stb. Istóczyt Pozsonyban „több 300“ antisze-mita üdvözölte. — **A trieszti bombame-renyelt elkövetője** hier szerint el van fogva. Foglalkozására nézve pinczer s neve Contento (jelentős név egy forradalmárra). — **A közös miniszter-tanácsban** Budapesten, melyen Ö Felsége fog elnökölni, Kállay Béni — ki csak nemrég üdült fel betegségből — is részt fog venni. — **Nagy Lajos** királyunk halálának 500 éves fordulóját kegyelettel ünnepelték meg Szombathelyen. — **Szegeden** a legutolsó vá-rosi közgyűlés szőnyegre hozta az egyetlen ügyét is. A város egymilionál többet áldozna a nagy célra. — **A csár koronázása** újabban október 1-ére lett kitéve. — **A trón-örökös-párt** Boroszlóban nagy ünnepélyes-séggel fogadták. — **Temesvárott** megalakult 250 taggal a magyar nyelvet terjesztő egye-sület a Schul-Verein működésének ellensúlyo-zására. — **Az angol kohászok** f. hó 23-án jönnek Budapestre, a honnan a magyarországi vastelepek és vasgyárak megtekintésére rándulnak ki. — **Miletics Szvetozár** megőrült. — **Kutya-kiallítás** lesz Rómában, az első, mely Itáliában lesz. — **A osztrák-állam-**

vasút magyarországi jóságai, gyárai stb. igazgatóságainál ezentúl a magyar nyelvet alkalmazták. — **A belügyminiszter** a gyógyíthatatlan és közveszélyes elmebetegnek számár Budapesti Angyal-földön épületet emeltet. — **A válogatás** száma folyton növekedik; így 1876-ban 916, tavaly már 1249 ily per tárgyalatott a kúrián. A kúria ezután e tekintetben szigorúabban fog itélni. — **Heinrich Jenő** lakásán a népünnep számadásai ügyében indított per következtében foglalat eszközöltek. — **Szász Károly** összes költségeit Esztől alá rendezi. — **Szigethi Humán Esztől** operáékesnő teljes sikerrel lépett föl a nemzeti színházban. — **Reichenbergben** a napokban az oda rándult német tornászok mellett az ottani németek úgy tündettek, hogy 11,793 bokrárt dobak elébük. —

A debreczeni zsinat — mint az eddigi tanácskozmányokból kivehető — csekély eltéréssel el fogja fogadni a kormány módosításait, bár az ellenvéleményen levő kisebbségi párt is erősen tartja magát. — **Kossuth Lajosnak** 30,000 névaláírással ellátott gyönyörű albumot szándékozott az aláírónak egy nagyobb bizottsága átnyújtani; de Kossuth egy levelében úgy nyilatkozott, hogy az albumot elfogadja ugyan, de jobb szeretné, ha a bizottság az utazásról lemondana és az albumot Helfy Ignácznak adná át, a ki aztán majd neki kézbesítendő azt. A bizottság ez szerint fog cselekedni. — **Tisza Kálmán** Bécsen keresztül már hazaérkezett Ostendéből. — **Fiumeba** rándultak le 250-en Debreczenből, köztük 70 nő, a hol igen szívesen fogadták őket. Fiumeből egy bizottság Turinba ment Kossuthhoz, hogy aranytollat nyújtson át a nagy hazafinak. — **Trefort miniszternél** jubileuma alkalmából f. hó 14. tisztelegtek a tanfelügyelők, az országos tanítóegylet és az izr. tanítóegylet küldöttségei. — **A magyar hitelbank** nagy petroleum-finomító gyárat szándékozik Fiumeban felállítani. — **A „Petőfi-társaság”** mai felolvasó gyűlésén Kossuthnak azon levelét is felolvassák, melyet azon alkalomból írt a társulat titkárához, midőn őt a társaság tiszteletbeli tagjává megválasztották. Ugyane gyűlésen hirdetik ki a Petőfi-oda pályázat eredményét is. — **A „Nemzet”** Jókai Mórnak „Bárványosvár” cz. regényét hozza, mely a 4. században játszódik, midőn hazánkban a pogány hunok szerepeltek még. — **Reményi Ede**, a ki első volt, ki a Petőfi szobor eszméjét megpendíté, a szobor leplezési ünnepélyére Amerikából hazajön. — **A dívat hőbortjának** tekinthetők azon szokások, melyet a „crème de la crème” hölgyei gyakorolnak. Egy idő óta ugyanis jobbkézük felkötve hordják, olyan cipőt viselnek, melyben sántitaniok kell és ereiket arcaikon kézzel festik be. (Tán, hogy annál inkább szembeűnjék a „kék vér.”) — **Arabi-mártás** a francia szakács-művészet legfrissebb újonsága; datolyából készítik. — **A „Citoyen”** és „Radical” cz. párisi lapok összes szerkesztőségi tagjai sikra szállnak egymás ellen; 10 pár fog vinni egyszerre. — **A német határon**, Bodenbachban, lefoglalták a hazánkba a császári udvarnak küldött szőlőt, mert szőlőlevélbe voltak takarva. Így parancsolja ezt a phylloxera-törvény.

PAPIRSZELETEK.

Mivelhogy tehát asszony, nagyon bőséges krumpli termésünk volt — mondja a cipész-mester hűséges oldalbordájának — azon gondolkozom, hogy diákok vegyünk-e kosztba, vagy — malacokat vásároljunk?

Pincér: Bon jour, monsieur.
Vendég: Bocsánat nem tudok francziául.
Pincér: Akkor beszéljünk angolul.
Vendég: Ahhoz se értek.
Pincér: Gyakorlatában vagyok a németnek is.
Vendég: Azt is csak híréből ismerem.
Pincér: Úgy tehát bizony legjobb lesz, ha magyarul beszélünk egymással.

Egy utas széles bőröndjét a coupéban egy nő fölé helyezte el.

— Hátha leesik — mondja félve a nő.
— Sebaj — feleli az utas — nincs benne törékeny tárgy.

A rigorosumon egyik fiatal orvosnövendék így kérdezett az examinátor professor.

— Mondja meg ön, a nátha ellen mit fogna praescribálni?
— Izzasztó-szert.
— S melyik a leghatalmasabb izzasztó-szer?
— A rigorosum, — felelt a reménybeli orvos.

Egy fiatal hölgynek sok bókot mondtak nagy gazdagságára, mire ő ezt jegyzé meg:

— Oh még sokkal gazdagabbak lehetnék, ha atyáink nem jutott volna családunkba, mert ő igen sokat elpazarolt.

Az arslánka szemforgatva nyögő:
— Ah, Nagysád, én szeretem önt nagyon.... kimondhatatlanul!

— Akkor hát legjobb lesz hallgatnia, — viszonzá a hölgy.

Egy tiszt, nehogy az udvari bolond nála alkalmatlankodjék, ezt írta ajtaja fölé: „E szobába bolondnak nem szabad jönni.” Az udvari bolond elolvassa e föl-

írást, az ablakon bekíált: „Hát az úr akkor hogy mehetett be?”

Két részeg ember ballag az utón, szemközt jön velök egy vándorlegény; közbefogják, s különféle kérdésekkel ostromolják: — Nos valld meg — mond az egyik — mi vagy, számar-e, vagy gazember? — Nekem úgy tetszik — válaszolja a kérdett — hogy mind a kettő között állók.

ÜZLET.

Piaczi árjegyzék.

Tiszta búza métermázsként . . .	9.50 krtól	8.80 krig.
Kétszer . . .	7.30	7.50
Rozs . . .	6.—	6.20
Árpa . . .	6.—	6.20
Zab . . .	6.—	6.20
Tengeri . . .	7.50	7.70
Körles . . .	6.50	6.80
Krumpli . . .	1.40	1.80

Vasúti menetrend.

Felfelé Budapestnek:			
2-ik sz.	f.-v. érk.	4 ó. 57 p. ind.	4 ó. 59 p. reg.
6-ik	sz.-v.	5 „ 34 „	5 „ 38 „
352-ik	v.-v.	11 „ — „	11 „ 40 „ délb.
8-ik	sz.-v.	5 „ 18 „	5 „ 26 „ d. u.
Lefelé Szegednek:			
7-ik sz.	v.-v. érk.	9 ó. 55 p. ind.	10 ó. 01 p. d. e.
251-ik	v.-v.	12 „ 49 „	1 „ 29 „ délb.
5-ik	sz.-v.	9 „ 43 „	9 „ 50 „ este.
1-ső	f.-v.	12 „ 10 „	12 „ 12 „ éjjel.

RAVISSANTE

hivatalosan megvizsgált, teljesen ártalmatlan készítmény

az arczbőr szépítésére és fentartására
DOKTOR LEJOSSE-től PÁRISBAN.

A női szépség fehér, gyengéd, tiszta arczbőrön alapszik.
Hölgyek, kiknek érdekükben van ezt fentartani, ápolni, a nap és lég behatásától megóvni, ajánljuk ezen évtizedek óta legelőnyösebben ismert, általánosan kedvelt kitting arczbőr-sepítő készítményt, mely a hölgyvilág pipere-asztalán nélkülözhetetlen és felülmulhatatlannak találtatott.
Az arczbőr ápolására és szépítésére legjobban megfelelő, tökéletesen ártalmatlan alkatrészekből összeállított bőrfinomító- és bőrszenny eltávolító készítmény, (nem kendőző!) mely a hölgyvilág általános elismerésében és kitüntetésében részesül s minden további dicséret nélkülül.

Nagy ered. üveg ára fehér dobozban 2 ft. 50 kr. / használati kis „ „ „ rózsaszín „ 1 ft. 50 kr. / utasítással.

SAVON RAVISSANTE

Gyengéd bársony finom frissítő hatása miatt, melyet a bőre gyakorol, ezen felette kellemes illatú szappan a legnagyobb elismerésben részesül és a kik évtizedek óta kedvelik, bizonyítják, hogy felülmulhatatlan, mert a bőr finomítására a legjobb tulajdonságokkal bír.

Egy doboz ára 3 darabban 1.35 kr., darabja 50 kr.

Valódi minőségben
SVARC FRIDERIKÁ illatszertárában
„A VIRÁGKOSÁRHOZ.”
BUDAPEST, VÁROSHÁZ-TÉR 9.
TÖRÖK JÓZSEF úr gyógyszer-tárában, királyi-útea 12. és a legtöbb vidéki gyógyszer-tárában.

KECSKEMÉTEN:
KATONA ZSIGMOND úr gyógyszer-tárában. 183 (10—1)

Pályázat.

A kecskeméti sertes-hizlálók gözalmi részvénytársaságánál a vezérigazgató állomás az egy évre választott vezérigazgató lemondása folytán üresedésbe jön, mely állomás jövő 1883. évi január 1-én ismét betöltendő lévén, arra ezen pályázatot nyitattik.
A közgyűlés jóváhagyása reményében 3 évre választandó vezérigazgató javadalmát következőleg állapítatik meg: 1200 ft. évi fizetés, 3% jutalék a tiszta nyeresémből; továbbá a gözmalom épületében egy szerény lakás, világítás és tüzelő-anyag.
A megválasztandó vezérigazgatónak részvényesnek kell lennie és köteles biztosítékul 2000 ft. el fogadható értékpapirokban letenni, vagy ezen összeg erejéig jelzálogi biztosítást nyújtani.
Ezen feltételek mellett pályázni ohajtók felhívattak, hogy képességüket s erkölcsi maguk viselkedését igazolók munkákkal felszerelt folyamodványukat f. évi november hó 1-ig az igazgatósághoz benyújtani készkedjenek.
Kelt Kecskeméten, az igazgatóságnak 1882. évi szeptember 3-án tartott üléséből.

Az igazgatóság.

Birtok-eladás.

Ladányi József mérnök úr (Ladányi Gergely-féle) pusztaszentkirályi földbirtoka szabadkézből eladó. — Bővebb értesítést ad alulról közjegyző

Dömötör Sándor.

179 (3—2)

Kimutatás a kecskeméti takarékpénztár 1882. évi augusztus havi forgalmáról.

Bevételek:	
Pénztárállás július 31-én . . .	23,528 frt. 49 kr.
Betételek után . . .	83,544 „ 93 „
Különféle díjak után . . .	211 „ 74 „
„ kamatok után . . .	9,730 „ 81 „
Költsön visszafizetések:	
Váltók után . . .	205,924 „ — „
Ingatlan jelzálog . . .	4,050 „ — „
Magánváltó után . . .	2,925 „ — „
Előleg után . . .	71 „ — „
Váltó visleszámit. után . . .	66,480 „ — „
Egyletiház bolt- és lakbér után . . .	416 „ 15 „
Kohn-féle ház . . .	145 „ 45 „
	399,027 frt. 57 kr.
Kiadás:	
Visszafizetett betét és tőkésített kamat . . .	117,958 frt. 38 kr.
Kifizetett folyó kamat . . .	392 „ 51 „
Kifiz. visleszám. és térített kamat . . .	534 „ 65 „
Költsönök:	
Váltókra . . .	202,867 „ 72 „
Ingatlanra . . .	6,100 „ — „
Magánváltó . . .	14,025 „ — „
Visleszámitott váltó . . .	31,950 „ — „
Igazgatói t. díj, tisztviselők és szolga fizetése . . .	581 „ — „
Üzleti költség . . .	75 „ 92 „
3% államilleték a mult havi folyó kamat után . . .	856 „ 38 „
Jövedelmi adó . . .	600 „ — „
Pénztárállás . . .	23,086 „ 01 „
Markovics, könyvelő . . .	399,027 frt. 57 kr.

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi iparhiteletintézet és népbank auguszt. havi forgalmáról.

Bevételek:	
Pénztárállás július hó 31-én . . .	11,460 frt. 48 kr.
Váltó visszafizetésekből . . .	242,691 „ 45 „
Folyószámlák után . . .	57,916 „ 57 „
Pesti telepitvények után . . .	157,963 „ 78 „
Kamatok . . .	6,070 „ 57 „
Díjak . . .	135 „ 81 „
Késelmi kamatok . . .	13 „ 74 „
Atírási díjak . . .	1 „ — „
	476,253 frt. 40 kr.
Kiadás:	
Váltó leszámolásra . . .	268,019 frt. 54 kr.
Folyószámlákra . . .	65,388 „ 76 „
Pesti telepitvényekre . . .	128,612 „ 33 „
Időközi kamatok:	
Pesti telepitvényekre . . .	1,914 „ 33 „
Folyószámlákra . . .	210 „ 22 „
Üzleti költségekre . . .	12 „ 50 „
Elnöki és felügy. biz. tiszteletdíj és tisztviselők fizetése . . .	479 „ 99 „
Osztalék részvényekre . . .	51 „ — „
Jövedelmi adóra . . .	600 „ — „
Állami illetékek betétek tőkésített és kifiz. időközi kamataira . . .	6 „ 98 „
	465,295 frt. 65 kr.
Pénztárállás 31-én . . .	10,957 „ 75 „
Vajda, könyvelő . . .	476,253 frt. 40 kr.

Felelős szerkesztő: FEKETE JÓZSEF.

HIRDETÉSEK.

Eladó

az 1-ső tized Petőfi-útea 228. szám alatt levő ház, melyben van 6 szoba, 3 konyha, 2 kamra, 1 pincze és fűskert. — Feltételek megtudhatók Tóth Ignác ügyvédnél, mint tulajdonosnál. 180 (1—1)

Önkéntes árverés.

Nagy-körösi-útea 13. sz. a. f. szeptember hó 22-én d. e. 9 órakor az összes házi felszerelés u. m.: 6 szifon, üvegszekrény, kredenz, ágyak, író-, ebédlő-, mozdó- s egyéb asztalok, 4 garnitúr bútor, egy 0 számú tűz- és betörésmentes vasszekrény, varrógép, üveg és más edények stb. stb. önkéntes árverésen eladtnak, addig is e jelzett lakásban megtekinthetők.

Ujzsászy Gyula, ügyvéd.
181 (1—1)

Legjobban osztályozásra alkalmas!

Eredeti **Mayer** trieur

25,000 gép használatban

139 (8—7)

A gyári jelvény kívántassék

GROSSMANN J.

váci körút 76. BUDAPEST váci körút 76.

TUDÓSÍTÁS.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy mai napon, a már 1872-ik év augusztus 12-ike óta fenállt GOLDBERGER és POLLÁK cégéből kiléptem és

GOLDBERGER LIPÓT

bejegyzett cég alatt egy

posztó-, vászon-, divat és kész női felöltő-raktárt

a SCHWARZ DÁVID-féle helyiségben rendeztem be.

Midőn még a tíz évi bizalomért leghálásabb köszönetemet nyilvánítanám, bátorkodom a n. é. közönség becses bizalmát és támogatását új vállalatomhoz kikérni, igérve, hogy szolid és pontos kiszolgálás által iparkodni fogok becses bizalmát jövőre is magamnak fentartani.

Főtörökvesem leend ezen cikkekben a legdusabb választékot, különösen divatárúkbau és női felöltőkben a legutolsó divat szerint, a legmagasabb igényeknek megfelelően tartani.

Becsés látogatásért esedezve, maradok

Teljes tisztelettel
Goldberger Lipót.

178 (3—2)

Számos bizonyítvány a legelső orvosi tekintélyektől. **Érdemermek** különböző kiállításokról.

Harminez éven át jónak bizonyult.

Anatherin-szajviz

Dr. POPP J. G.-től cs. kir. udvari fogorvos Bécsben, I. Bognergasse 2.

Gyökerez gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szinte a szájrég és a foghús mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult öblögető viz az idült torokbajoknál. Egy nagy palack 4 ft. 40 kr., egy közép u. ft. és egy kicsi 50 krtal.

Növényi fogpor, rövid használat után a fogakat vakító fehérré teszi, amekkül, hogy azok ártalmára volna. Ára dobozonként 63 kr.

Anatherin-fogpastája üveg szelencékben u. ft. 22 krtal, jónak bizonyult fogtisztító szer.

Illatos fogpastája a szájrég és a fogak ápolása s fentartására a legkifináltabb szer, darabja 35 kr.

Fogóloma, igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogak önölmozására. Ára dobozonként 2 ft. u. 0 kr.

Popp gyógy-növény-szappana, a legkifináltabb piperezszer sörörög, kiűtés, májolt és szepöl ellen, a tiszta arczbőr előmozdítás és megtartására, különféle bőralkák ellen, egy db ára 30 kr.

Utánzásoktól, melyet néhány gyáros használt, óvunk, miután a mieinkéhez hasonló czéglvényeket használnak és termelvényeik a miénkhez igen hasonlítanak. Bevásárlásnál kérjük szigorúan a cégre nézni.

Raktárak: Kecskeméten Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösi Tarkay K. és Medvevsky S., Szolnokon Boár G. és Horánszky L., Félégyházán özv. Hoffer A., Szentesen Dósa B. és Várady L., Majsán Tarjai P., Czeglédén Persay A., Kis-Körösi Gubás K., Szabadzállásán Martinovics P., Csongrádon özv. Meister E., Mező-Túron özv. Somogyi G. gyógyszer-táráikban. 36 (20—15)

Hirdetmény.

A főbb közlekedésű útezőkban több rendbeli vizátesztő csatorna építése elrendeltetvén, ezen vállalatra f. évi szeptember hó 22-ik napján délelőtt 9 órakor a városház tanács-termében árlejtés fog tartatni, mely vállalatra 1728 frt. 3 kr. a kikáltsási ár, s 10 %-je az árlejtéskor hánatpénzül készpénzben, vagy elfogadható értékpapirban leteendő lesz.

Miről vállalkozni akarók azzal értesítetnek, hogy a vállalat vonatkozó tervrajz, költségzsámítás és árlejtési feltételek a mérnöki hivatalban megtekinthetők.

Kecskemét, 1882. szeptember 15.

A mérnöki hivatal.

182 (1—1)

Tűzifa.

Két éves száraz, nyár és akácza s még nem használt új vasajtó van jutányos áron eladó; — úgy minden órán átvethető

lakosztály

kiadó belső-átatár 168. sz. alatt Dékány-háznál. 153 (6—6)